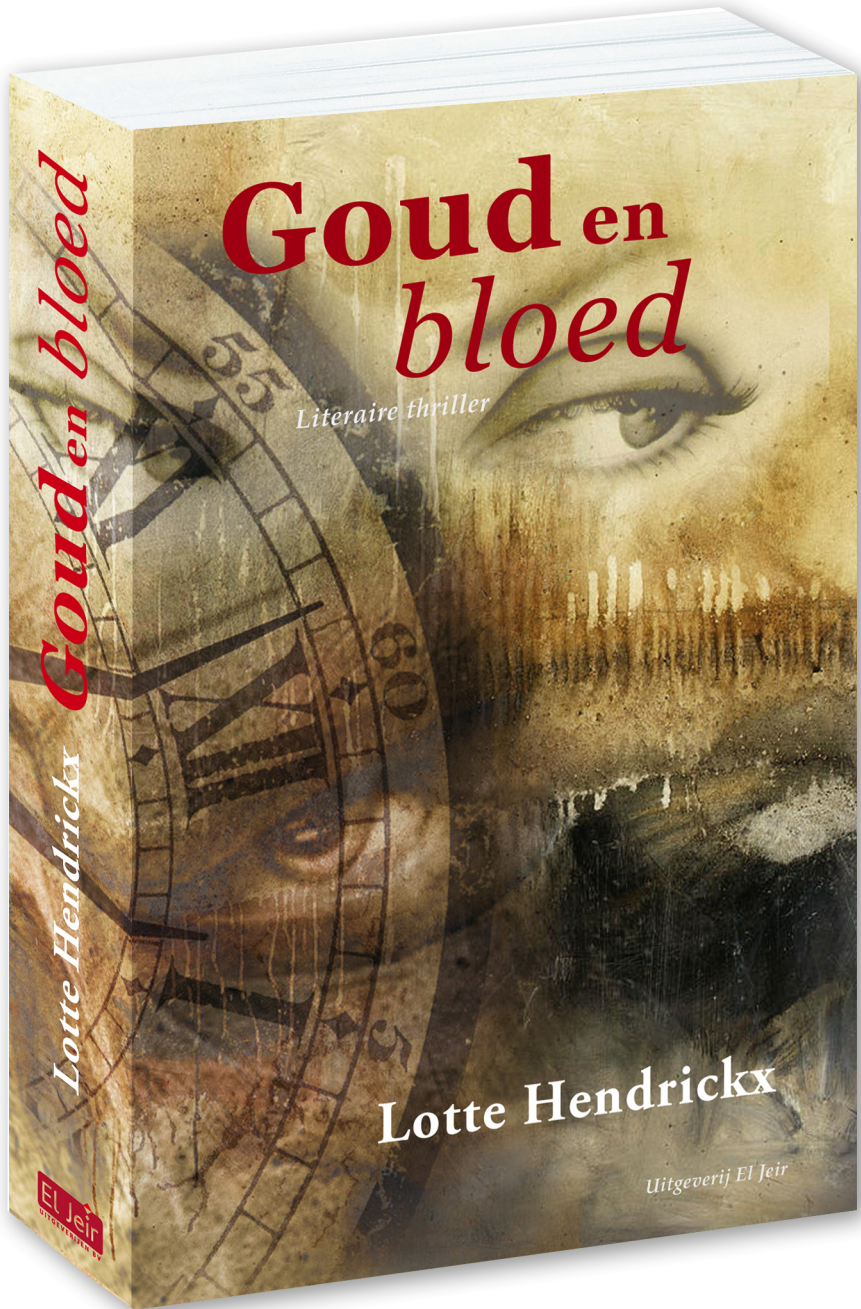

Leesfragment

Lotte Hendrickx
Goud en bloed

Lotte Hendrickx

Goud en bloed

Literaire thriller

Lotte Hendrickx

Uitgeverij El Jeir

El Jeir
UITGEVERIJ

De hoornaar III

Maman liet weer eens zien van betere huize te zijn dan Jacques, die maar een eenvoudig handwerker was, ook van huis uit. Want Maman was ouderwets boos geworden, omdat hij na de lunch nog een fles wijn had opengemaakt en die geheel had leeggedronken. Vervolgens was hij achter in de tuin in slaap gevallen en hoorde hij zijn levensgezellin niet roepen; hij lag in Bacchus' armen en droomde van wijn en Trijn. Toen maman hem had gevonden, had ze hem wakker geschud en uitgescholden. Hij lag als een zwerver op het gras zijn roes uit te slapen, "dat moet je in Parijs gaan doen, onder een brug" kiftte maman. "Het is toch niet normaal, je bent een profiteur, een smeerlap, waar heb ik dit toch allemaal aan verdiend en..."

Jacques liet de scheldkanonnade over zich heenkomen. Hij had dorst. Zeer veel dorst. Zijn tong voelde als een leren lap in zijn droge mond. Een verschroeiende dorst brandde in zijn keel. Maar hij wist, dat wanneer hij nu een nieuwe fles zou openen, het direct oorlog zou worden.

Hij haalde daarom zijn schouders op, liep naar zijn schuurtje en greep zijn trouwe Mobylette.

Hij draaide het kraantje van de benzinetank open en reed al fietsend naar de poort terwijl hij plots de koppeling liet opkomen om op die manier de motor te starten. Maman liep hem kijkend achterna: "Ja, smeer hem maar, zuiplap, en kom maar nooit meer terug, ik wil jouw kop niet meer zien, poep¹!"

De machine stond al puffend bij de poort en even later genoot Jacques van de frisse rijwind, die zijn denken helder

¹ Poep (Ned.) "Merde" in het Frans. De meeste talen schelden in excrementen, zoals Scheisse, Shit, Merde, maar in de Nederlandse taal is dat anders: wij vervloeken onszelf (GVD) en wensen anderen ziektes toe, zoals de tyfus (tering), cholera (kolere) of kanker. Vrij bijzonder is ook ons 'kut', dat in andere talen evenzo niet gebruikt wordt. De Nederlandse taal is in al deze zaken uniek.

maakte en zijn verlangen naar een vin blanc nog groter. Zijn snelheid was tegen de vijftig kilometer per uur omdat hij net naar beneden een helling afreed die de snelheid altijd verhoogde. Er was daar geen fietspad, zodat Jacques zich op die ruime tweebaansweg naar het dorp spoedde.

Niet ver daar vandaan was het ondergrondse nest van de hoornaar. Het nest was overvol en een goed gevoede, jonge koningin maakte zich klaar om uit te vliegen en een nieuw onderkomen te gaan zoeken voor zichzelf en haar nageslacht. Luid brommend verhief zij zich voor een tocht die hooguit een kilometer ver zou komen, want haar zware lichaam had te weinig brandstof voor een langere reis. Na een meter of honderd vloog zij wind mee toch al snel een vijftien tot twintig kilometer per uur.

Het is het lot dat mens en dier mee of tegen kan zitten.

De botsing was frontaal en de koningin spatte in stukken uiteen tegen de binnenkant van de oogkas van Jacques. Het leek de arme man, die net nog droomde van een koel glas witte wijn, alsof hij een rechtse directe vol op zijn oog kreeg. Hij klapte achterover, verloor de macht over het stuur en schoof met bromfiets en al over de rijbaan. Hij heeft de vrachtauto die over hem heen reed nooit aan zien komen. De arme tuinman was op slag dood, net zoals de koningin, die geen nageslacht zou krijgen, daar in die zonnige streken van de Côte d'Azur.

Deze botsing zou allerlei consequenties hebben, zoals we later zullen lezen.

Een nieuwe inwoner

Het was een mooie dienst geweest, daar in dat eeuwenoude kerkje van Sainte-Maxime, dicht bij Saint Tropez. We liepen te voet achter de kist naar de oude begraafplaats, waar Jacques in een muur zou worden bijgezet.

We hadden zijn lichaam niet meer mogen zien, daarvoor was hij te zeer toegetakeld door het ongeluk met de vrachtauto, dat buiten de schuld van de chauffeur een dode in het verkeer had geëist. De autopsie wees uit dat Jacques onder invloed had gereden en zijn zoon, ook een tuinman, werd de bedroefde erfgenaam van de schamele bezittingen die de eenvoudige man in zijn leven om zich heen had verzameld.

Zelfs bij het graf moest de priester nog even terugkomen op de liefde van Jezus Christus voor ons allen, alsof hij daarover was vergeten te vertellen tijdens de lange dienst, die voornamelijk over God, moeder Maria, haar zoon en de heilige geest was gegaan en nauwelijks over de man die daar dood in zijn kist lag.

Maar alle aanwezigen waren tevreden en op die manier gaf het katholieke geloof niet alleen troost, maar ook een manier om afscheid te nemen van een familielid, vriend of kennis.

We zaten die namiddag in de tuin een glas te drinken op Jacques, die maar wat graag had mee gedronken, maar die zo vakkundig was ingemetseld dat hij niet meer in staat zou zijn ooit nog het glas te heffen; niet op zijn eigen maar ook niet op andermans gezondheid.

Maman zat er tevreden bij. Het was een mooie dienst geweest en een waardig afscheid. Maar ze nam geen blad voor de mond. Jacques was meer en meer een last in plaats van een genoegen gebleken. Dat was misschien wel waar, maar het was wel jammer dat de familie van Jacques erbij aanwezig was toen maman dit verzuchtte. Men vertrok dan ook ver voor

het avondeten huiswaarts, terwijl wij rond de klok van zeven naar het dorp gingen om te eten in een fraai visrestaurant, waar het toch nog heel gezellig werd.

Ik was ook opgelucht. Ik hoefde voorlopig nog geen beslissing te nemen over wat ik met Rachel ging doen. Dat kon wachten tot na de geboorte van ons tweede kind. Het was een pak van mijn hart, want ik wilde haar eigenlijk geen kwaad doen. En Emma was nog niet beter. Dus we hadden alle tijd.

Rachel had me voorzichtig gevraagd of wij misschien maman in huis konden nemen. Voorlopig, omdat ze anders zo alleen zou zijn in dat grote huis daar in Frankrijk. Tot ze er zelf genoeg van kreeg. En ze was me om de hals gevlogen toen ik daar ruimhartig toestemming voor gaf.